

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Impresii dela un Congres

Intr'o zi frumoasă de toamnă, scaldată în razele soarelui, ce se îmbină cu culorile pitorești a frunzelor îmbătrânite, a avut loc Congresul Frăției Ortodoxe Române la Arad în zilele de 25 și 26 Octomvrie a. c.

Trenuri în goană nebună și năvalnică, Automobile în fugă mare și vijelioasă, aduceau Congresisti de pe întinsul întregului Ardeal și Banat, la sfat la Congres.

Tot ce au avut metropolia noastră mai select și mai de valoare, iar biserica mai de seamă și de preț, atât ca știință și capacitate, cât și rang și poziție socială, s'au întrunit aci, manifestând creștinește.

La catedrală, prin mirosul plăcut a jertfei de tămâie fumegânde și isonul melodioaselor cântări bisericești, într'o atmosferă încărcată de pietism și adâncă venerație, s'a săvârșit Sfânta și dumnezeiasca Liturghie cu invocarea Duhului Sfânt, de către Prea Sfințiii Andrei al Aradului și Nicolae al Orăzii.

După cetirea Sf. Evanghelii, cu blândeța Sa caracteristică, Prea Sfinția Sa Episcopul Andrei, într'o predică țesută cu firele dragostei de lege și a iubirei de neam, scoate la suprafață importanța covârșitoare a Frăției ortodoxe române pentru biserică.

La palatul cultural, între uralele și aplauzele nesfârșite ale congresiștilor, excelează în cuvântări, pe lângă I. P. Sf. Sa Mitropolitul Nicolae, o pleadă de cărturari distinși membrii și filii devotați a bisericii străbune ca, Dnii Sextil Pușcariu președintele F. O. R-ului, Onisifor Ghibu și alții.

O singură țintă s'a atins și un ideal a culminat deasupra capetelor, *apărarea ortodoxiei românești.*

La teatrul comunal, neînfricatul luptător Dl Nichifor Crainic, conturează în forme plastice prin „puncte cardinale în haos“ ortodoxia așa cum este în realitate.

După trei ani de existență și activitate rodnică și laborioasă grandioasa asociație creștină Frăția Ortodoxă Română, apare ca un mare stâvilor moral așezat deancurmezișul, în calea inamicilor externi și interni a Sf. noastre biserici și a neamului românesc.

Îi dorim succes și isbândă deplină.

Pr. Dr. R. Popa

Congresul Frăției Ortodoxe Române în Arad Cuvântarea d-lui Dr. Romulus Coțoiu, primarul Aradului

Scopul „Frăției ortodoxe române“, arătat în cele șapte puncte ale art. 2 din statute, tinde la așezarea dominațiunii principiilor creștine-ortodoxe în viața personală, familiară, publică și la solidarizarea tuturor pentru izbânda acestor principii, oricare ar fi concepțiile de altă natură ce îi despart. Mărturism, cu adâncă satisfacție, că în Arad, conștiințele s'au înflăcărat, energiile s'au mobilizat, căci încrederea a reînviat, când prin înființarea „Frăției ortodoxe române“ s'a găsit vechiul temel tradițional și consacrat în luptele epocii de martiraj a Ardealului, care să stea la baza tuturor actelor noastre: mântuirea prin Biserica strămoșească a lui Hristos.

„Preoți cu crucea'n frunte“ erau în fruntea oastelor noastre în trecutul plin de emoționante și zguduitoare amintiri. Dar oastea să fie a mirenilor, ei să constituie marea oaste, cari să ducă lupta bună comandată de preoții cu vocațiunea divină, cu crucea în frunte. Iată

metoda, lată rostul „Frăției ortodoxe române“. Nu poate să existe bun și conștient român, care să nu adere la această luptă.

În numele Societății ortodoxe naționale a femeilor române din Arad, d-na GOLDIȘ exprimă omagii și aduce urările sale de bine, dorind muncă spornică și roade bogate. D-sa arată apoi că între scopurile urmate de Societatea națională ortodoxă a femeilor române și cele urmărite de „F. O. R.“ este o asemănare foarte mare.

Inchee urând oaspeților „bun venit“.

Cuvântarea d-lui prof. univ. Onisifor Ghibu

În numele Ligii Antirevizioniste Române

D-sa spune: Am venit la această adunare generală a Frăției Ortodoxe Române pentru a spune câteva cuvinte în numele celei mai mari și mai puternice societăți patriotice din țara noastră, care este Liga Antirevizionistă Română, răsărită ca o necesitate imperioasă a vremurilor grele și primejdioase prin cari trecem neconținut dela războiul mondial încoace. Această societate și-a propus să combată cu toate mijloacele posibile stăruințele pe cari le depun vecinii noștri unguri în scopul revizuirii tratatului de pace dela Trianon și, deci a amputării țării noastre întregite. Cunoaștem cu toții propaganda neobosită pe care aceștia o fac nu numai în întreaga Europă, ci și în toate continentele lumii, pentru a câștiga, pe seama cauzei lor, opinia publică a puterilor de care, la un moment dat, ar atârna o hotărâre ca cea dorită de ei, și știm cât de puțină împotrivire s'a pus față de această propagandă ulmitor de tenace și de sistematică, de către conducătorii oficiali ai țării noastre.

Liga Antirevizionistă Română a răsărit din inițiativa particulară a cetățenilor acestei țări, hotărâți să facă ei ceiace oficialitatea, din diferite cauze, nu găsea nimerit să întreprindă. La chemarea d-lui Stelian Popescu, directorul ziarului „Universul“, au răspuns sute de mii de conștiințe, cari s'au înșiruit în linia de luptă pentru apărarea patrimoniului nostru sfânt. Mare și grea este chemarea Ligii, căci ei îi revine datoria de a combate nu numai pe adversarii noștri milenari de dincolo de hotarul de Vest al țării, ci în același timp, și pe prietenii pe cari au știut să și-l câștige prin diferitele țări apusene și, ceea ce constituie o dificultate tot așa de mare, și pe concetățenii noștri de naționalitate maghiară, cari, deși au jurat credință statului român luptă

totuși cu cele mai subversive mijloace cari se pot închipui, pentru refacerea vechii Ungarii, pe ruinele României de astăzi. În adevăr minoritatea maghiară din România lucrează și se pregătește pe toate căile posibile, alături de consăngenii ei de peste graniță, pentru restabilirea cât mai apropiată a „sfintei“ coroane maghiare în vechile ei cadre milenare.

Aruncați o privire acum, la începutul anului școlar, asupra năvalei pe care o dau tinerii unguri spre școlile noastre superioare, universități și academii, și veți vedea că, la unele din acestea, numărul tinerilor maghiari, trece de 50%. Explicația? O găsim în ziarele dela Budapesta, cari, înregistrând acest fenomen, în aparență nesănătos, scriu acum câteva săptămâni, că poporul maghiar trebuie să se îngrijească, cu toată prevederea și cu toate jertfele, ca mâine, când va cădea tratatul dela Trianon, în Transilvania să se găsească din primele momente un număr corespunzător de tineri pregătiți, cari să ia în mână cârma. În fața unor fenomene ca acestea, care se repetă cu același conținut, sub masca socială economică, culturală, artistică și religioasă, amenințând din zi în zi, în mod tot mai serios, unitatea și ființa noastră de stat, Liga Antirevizionistă și-a dat tot mai mult seama că ea este datoare să dea lupta cea mai dârză, nu numai împotriva uneltitorilor externi, ci, în măsură cel puțin egală, și împotriva uneltitorilor din cuprinsul propriilor sale hotare. În acest sens ea găsește un punct de contact cu Frăția Ortodoxă Română și acest punct de contact explică prezența mea astăzi aici, la această adunare generală. Am spus că ungerii se folosesc și de factorul religios în propaganda lor revizionistă. În adevăr, confesiunile maghiare, cari își zic creștine și cari, în consecință, ar trebui să se întemeieze efectiv pe doctrina Mântuitorului Hristos, sunt numai după nume creștine. Ele, de fapt, au un Dumnezeu național, aparte, Dumnezeul ungerilor pe care-l invoacă cu adevărat fanaticism și își au sfinții lor naționali, cari, de fapt, nu sunt altceva decât eroi reprezentativi ai idealurilor lor etnice și politice. Confesiunile maghiare nu sunt în slujba păcii creștine, ci mai mult în slujba revendicărilor naționale. Nu sunt decât câteva zile de când, în coloanele unui mare ziar din Capitală, s'a tipărit în facsimil, un document în care se vede cum episcopul maghiar din Transilvania a ordonat acum câțiva ani, rugăciuni speciale, după intențiunea intimă a episcopului de Satmare în vederea descompunerii României de astăzi prin eliberarea ungerilor de sub jugul ei. Dar chiar astăzi, aici

În Arad, sub ochii noștri, se desfășoară impozante manifestații, afirmativ religioase, în onoarea lui „Hristos rege“, declarat de către catolicii unguri în mod subversiv ca „singurul lor rege“ sărbătoarea acestuia fiind trecută în sinaxarul special al eparhiei catolice din Alba Iulia, ca sărbătoare „proprie ungarilor“ (festum proprium hungarorum). Cu alte cuvinte, Hristos a fost expropriat exclusiv pe seama ungarilor, ca paznic al „sfintei coroane maghiare“, după cum și este înfățișat în icoanele lor.

Iată motive, pentru cari L. A. R. a îmbrățișat, în timpul din urmă, în programul ei și problemele de politică religioasă, cărora este hotărâtă să le dea toată atențiunea posibilă. Ea s'a convins anume, că libertatea absolută pe care Constituția țării noastre a acordat-o, în domeniul religios, tuturor cetățenilor ei, este o armă cu două tălșuri. Deasemenea a ajuns la convingerea, că legea pentru regimul general al cultelor este plină de dispoziții, ce e drept generoase, dar cu totul primejdioase pentru marile interese de stat. O asemenea stare de drept nu mai poate dura. Drept aceea, L. A. R. și-a înscris în programul ei de activitate și modificarea legii cultelor, cu tot ce a emanat puterilor din ea ca: Concordatul cu Sf. Scaun acordul pe chestiunea Statusului catolic, etc. Încă din toamna anului trecut când, în congresul său dela Caransebeș, Frăția Ortodoxă a sunat mobilizarea generală împotriva Concordatului, președintele L. A. R. s'a simțit îndemnat ca, îmbrățișând fără nici o rezervă moțiunea respectivă a Forului, să facă o amănunțită comunicare în congresul național bisericesc, cerând intervențiunea acestuia pe lângă guvern, în vederea denunțării Concordatului.

Intențiunea președintelui L. A. R.-ului n'a rămas fără ecou. Comisiunea specială, însărcinată de congresul național bisericesc să se pronunțe asupra ei, în numele întregului congres, a acceptat punctul de vedere exprimat în comunicare și l-a înaintat consiliului superior bisericesc de pe lângă Patriarhie, care, la rândul său, l-a înaintat guvernului, cerându-i cu insistență, să denunțe Concordatul. Cum, până în momentul de față, guvernul nu s'a pronunțat în chestiune, conducerea L. A. R.-ului a făcut, în zilele din urmă, un demers energic deadreptul pe lângă ministerul cultelor, rugându-l să nu mai întârzie cu măsura aceasta, a cărei neîndeplinire ar provoca tulburări în țară. L. A. R. atrăgea în această adresă a ei, atențiunea guvernului asupra faptului deosebit de important și de bine venit, că ea dispune

de un bogat material documentar, pe care a reușit să-l obțină în timpul din urmă din arhivele unor organizații catolice și care material pune întreaga biserică într'o situație atât de delicată, încât ea se vede nevoită să ne ofere singură concesiuni din cele mai neașteptate în lupta noastră contra mașinațiunilor ungurești.

Pentru a demonstra această afirmațiune a ei, conducerea L. A. R. a dat la lumină, în zilele din urmă, două lucrări bazate pe o parte a materialului de care dispune și din care lucrări se vede, printre altele, că, drept urmare a acțiunii Ligii din ultimul an Papa, dela Roma s'a văzut nevoit să retragă din circulație cărțile liturgice tipărite în 1932, în care se găsește instituit pe larg cultul sfinților unguri: Ștefan, Ladislau, Emeric, Elisabeta, etc. și în care Maica Domnului era înfățișată „patroana Ungariei“. În locul acestor cărți, Papa a pus în circulație un nou liturgier, din care toți sfinții unguri au fost șterși cu desăvârșire. Din acest fapt, atât de elocvent, se poate judeca, pe deo parte, îndreptățirea Ligii Antirevizioniste de a lupta cu armele de care dispune pentru denunțarea Concordatului, iar, pe de alta, se poate vedea ce situație ușoară are astăzi guvernul în această chestiune.

Nu mai există nici cea mai mică teamă că, prin denunțarea Concordatului, am ajunge într'o situație încordată cu Sf. Scaun. Dimpotrivă, astăzi suntem mai siguri ca oricând, că Papa, în chiar interesul propriei sale biserici, va accepta fără nici o împotrivire punctul de vedere al poporului român, înfățișat prin guvernul său. Dacă L. A. R. a ținut să fie astăzi prezentă aici prin mine, a făcut-o pentru ca, pedeoparte, să vă mulțumească pentru impulsul pe care l-ați dat anul trecut, prin moțiunea privitoare la denunțarea Concordatului, iar, pe de alta, pentru a asigura de tot concursul ei în lupta pe care o duceți pe această chestiune, ca și pe alte chestiuni similare. L. A. R. vă roagă prin mine să vă intensificați până la maximum posibil eforturile dv. în domeniul problemelor de politică religioasă și vă propune o colaborare sistematică pe acest teren, colaborare care să nu înceteze decât în clipa în care toate revendicările noastre comune vor fi realizate. L. A. R. are deplină încredere în patriotismul guvernanților țării, dar nu poate să nu le ceară ca acestui patriotism ei să-i dea deplină îndrumare prin fapte.

L. A. R. este hotărâtă să dea guvernelor tot concursul său neprecupețit, dar ține să se știe, că ea va lupta pentru scopurile ei chiar și dacă n'ar avea fericirea să fie înțeleasă de

guvernanți. Ea va face apel în acel caz, la masele mari ale poporului din întreg cuprinsul țării, convinsă, că acestea își vor face întreaga datorie da a dezarma pe dușmanii interni ai țării și de a duce, dacă va fi nevoie, așa cum a mai dus, și peste hotare steagul tricolor fălăitor și vestitor de biruință.

În opera sa patriotică L. A. R. contează pe întreg concursul Frăției Ortodoxe Române, în frunte cu preoțimea și ahiereii noștri. Dea Dumnezeu, ca Frăția de arme, pecetluită astăzi în mod solemn aici, la Arad, între L. A. R. și For să înflorească, să se întărească și să biruiască în timpul cel mai apropiat.

Dr. Sabin Manuilă, în numele românilor din America, a cerut Frăției Ortodoxe Române să se intereseze și de acești fii ai neamului și ai bisericii românești.

Născătoarea de Dumnezeu

De câteori se întâmplă, ca vre-un om să cadă într-o boală grea și chinuitoare, el cheamă într-ajutor pe cel mai învățat și mai iscusit medic. Și dacă medicul cunoaște imediat rădăcinile morbului și îi dă leacul cel mai bun și omul se însănătoșează e mare mulțumire și fericire în familie și între rudele și cunoscuții îngrijorați. Toți aduc mulțumită lui Dumnezeu și medicului și se bucură că moartea nu a putut birui, ci a venit mântuirea din boala care întristase și înspăimântase pe toți.

Așa se bucură toată lumea creștină, dar mai ales lumea femeilor, decâteori sfânta noastră biserică prăznuiește după cuviință nașterea *Preasfintei Născătoare de Dumnezeu*, fiindcă cu venirea Ei în lume s-au ivit zorile mântuirii din valurile grele ale păcatului strămoșesc. Lumea era bolnavă greu și suferea cumplit, atât cu trupul, cât și cu sufletul. Născându-se *Maica Domnului* se apropiau cu pași repezi zilele mult dorite, când dânsa avea să deie lumii pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Născându-se Maria nu au avut o deosebită bucurie numai părinții ei Ioachim și Ana, ci toată lumea de atunci și cea de azi și lumea care o să fie până la sfârșitul veacurilor, pentru că Dumnezeu îl dăduse Ei un suflet cu atâta bogăție de seninătate, de iubire, de credință, de milă, de jertfă și de toate celelalte virtuți, încât lumea păcătoasă de atunci ca și cea de azi și cea din viitor găsește din belșug leac și ajutor pentru toate rănilile și neputințele ei în acest suflet.

Câtă lume nu a pățit înainte de Nașterea Maicei Domnului ca cel rătăcit între niște cordii îndepărtați și înfricoșători. Inzadar strigi în această tristă singurătate că nu te poate auzi nimeni ca să-ți deie vre-un ajutor.

Maica Domnului dăruindu-ne pe Fiul Ei Sfânt pe Domnul nostru Iisus Hristos, a adus pe pământ împăcarea cu Tatăl cel Cereșc și mântuirea din brațele morții și ale păcatelor.

Nașterea Născătoarei de Dumnezeu este și va rămânea cel mai mare dar alui Dumnezeu pentru femei.

Asupra femeii Eva plana grozava învinuire de a fi abătut neamul omenesc dela Dumnezeu și Maria tot o femeie readuce iarăși neamul omenesc la Dumnezeu nu numai pentru un timp, ci pentru toate timpurile.

Femeia care era roaba cea din urmă a lumii, prin rolul Mariei devine stăpâna lumii. Ea începe să fie cinstită nu numai ca mamă, ci ca și tovarășă de viață și ca soră. Dacă azi cultura orișicui să taxeze după purtarea lui față de femeii *Mariei avem să-i mulțumim*. Fiul ei cu iubirea lui curată și statornică până la moarte și după moarte în zilele de preamărire față de *preasfânta lui mamă a rămas modelul neperitor cum trebuie să se poarte fiecare fiu față de mamă sa.*

Dacă azi într-un număr nesfârșit de biserică, școli și alte așezăminte de cultură este cinstită și proslăvită mama, *atunci Maria a fost femeia care a ridicat ființa de mamă la gradul cel mai înalt de cinste.*

Maica Domnului însă nu a rupt numai lanțurile sclaviei în care a zăcut femeia, ci a stabilit pentru totdeauna și marea răspundere a mamei pe care o are în Fața lui Dumnezeu. De neam împărătesc de origine Maria din dragoste desăvârșită față de fiul ei, a făcut biserică din peștera rece și neprietenosă în care se născuse Iisus. Pentru nici un palat din lume nu ar fi părăsit ieslea simplă în care îl zimbea pruncul sfânt. O dojană blândă dar mult grăitoare răsbate până azi din peștera la adresa acelor mame, care socotesc de nimica datoria lor de a-și păzi pruncii și aleargă după plăcerile lumești.

A fost greu, extrem de greu drumul către Egipt prin pustietăți și printre stânci, dar Maria nu a slăbit pruncul din brațe, arătând tuturor mamelor că nici un drum nu poate fi prea lung și prea obositor când este vorba de salvarea copiilor lor. Maria a fugit cu pruncul în Egipt, of, dar câte mame nu se opresc pe loc și nu fug cu copii lor mai departe de locul unde îi așteaptă primejdiile trupesti și su-

fletești. Câți copii nu pier mizerabil în această viață fiindcă mama lor nu a știut să-i salveze la timp. Pe unul îl suferă mama să crească în necredință la care îl îndeamnă alții, fără să-i dele credința ei. Pe altul îl suferă mama răutăcios lăsându-l să învețe răutatea dela alții, în loc să-i dele dânsa din bunătatea ei, care să nu dispară toată viața. Și așa mai departe câte păcate grele la copii, atâtea neglijențe mari la mamă. Maica Domnului când observa că Iisus Hristos nu este între tinerii cari se întorceau acasă dela sărbătorile din Ierusalim nu mai sta pe gânduri, ci se întoarce înapoi să-l găsească fără gândul la oboseala ei atât de mare.

L-a pierdut pe fiul ei în biserică unde nu i se putea întâmpla nimic și unde l-a găsit în lauda și admirația învățaților. Și of, câte mame își pierd copiii nu în biserică, ci în alte locuri periculoase, dar ele nu se întorc înapoi să-și readucă copiii la drumul cel bun, ci își văd de cale nepăsătoare.

Câți copii și câți tineri s-ar întoarce iarăși la calea cea bună dacă mamele și-ar ține de o sfântă datorie să-i caute și să-i sfătuiască cu dragostea și înțelepciunea lor.

A venit crucea și Maria a stat cu inima sfâșiată acolo până în sfârșit. Câți copii nu-și sfârșesc viața în temniță și la alte locuri și mai rele și mama nu se ivește să-și dele seama și să-și leie pedeapsa cuvenită, fiindcă soarta copiilor este pregătită de inima ei așa cum este.

Iată la aceasta sfântă sărbătoare sunt chemate la judecată mamele. Cele bune cari au urmat calea Maicei Domnului pot simți în sufletele lor o mare mângâiere și o strălucită răsplată, iar cele cari nu i-au urmat calea au prilejul să se întorcă și din mame cu numele să se facă mame cu faptele.

Maică Marie, o rugăciune fierbinte trimitem către tine și azi și în toate zilele, ia sub acoperământul tău toate mamele române și învață-le cum să-și facă datoria, ca neamul și biserica noastră să se bucure de o mare faimă creștină și cu falma și de o reală fericire.

*Elena Dr. Cioroianu
protopopeasă*

Biserica dominantă și egala îndreptățire a cultelor

De Dr. L. Iacob prof. univ
(Urmare).

Iată cum statul pune biserica ortodoxă română, deposedată de toate averile, într-o cate-

gorie cu cei cari au averi considerabile. De unde să scoată biserica ortodoxă venituri, ca statul să completeze în urmă? Pentru averile secularizate ea n'a primit nimic, iar în alte părți a trăit sub regimul cel mai vitreg. Principiul egalei îndreptățiri cere întâi înlăturarea inegalității. Statul trebuie să asigure întâi egalitatea mijloacelor materiale și numai după aceasta se poate vorbi de completare.

În legea pentru regimul cultelor se stabilesc câteva criterii juste la acordarea ajutoarelor de stat tocmai pentru a repara o nedreptate. Ajutoarele, pe cari statul le va acorda diferitelor culte, vor fi în raport cu numărul sufletelor unei biserici față de populația totală a țării, cu situația materială a cultelor și cu nevoile lor reale (Art. 31). Până astăzi însă nu s'a întocmit niciun buget care să țină seamă de aceste criterii. Și nedreptățirea unora își face calea mai departe. Clerul bisericii naționale — din ambele strane — e avizat la o viață de privațiuni. Cu el se face un joc frivol. Statul nu-i dă o salarizare corespunzătoare, exagerând contribuțiile din partea credincioșilor. El completează numai. Credincioșii — la rândul lor — cred că preoții sunt plătiți de stat, de aceea nu sunt prea darnici la contribuții. Astfel preoții, cari au avut rol frumos la realizarea unității naționale, au ajuns astăzi copiii nimănui.

Situația tragică a bisericii ortodoxe a arătat-o I. P. S. Patriarh, dr. Miron Cristea, în ședința Senatului, dela 7 Martie 1936, în legătură cu întocmirea bugetului. Înaltul ierarh spunea că, în grija de a-și ușura sarcinile, Statul calculează în salariul preotului și venitul patrafirului, care însă este cu totul nesigur. Guvernele au dat spre folosință preotului pământ, dar acesta astăzi nu are nicio rentabilitate. Iar cât privește biserica, Patriarhul spunea că, deși este urmașul acelor biserici cari au avut a cincea parte din pământul țării, biserica sa este cea mai săracă din lume. Cu toată majoritatea ce avem, noi suntem cei mai săraci din toate cultele țării. Și întreba, cum se face că noi cei săraci și din bugetul statului primim mai puțin ca ceilalți. Aceasta este o nedreptate. Nu poți la cel ce are puțin să-i dai puțin, iar celui ce are mult să-i dai și mai mult. Dacă mai stăm în situația în care ne aflăm, și bisericii nu se dă ce i se cuvine, mâne poimâne dispăre eparhia, dispăre și patriarhia. Patriarhul roagă pe Ministrul cultelor să aducă în parlament proiectul de salarizare a preoților, care stabilea o proporție mai dreaptă.

(Va urma).

Criza morală și criza materială

Dintre multele întrebări puse de oamenii zilelor de astăzi fără îndoială că cele mai multe se concentrează în jurul unei singure probleme „Criza” — De unde vine, din ce constă, unde ajungem, și ce e de făcut? Când am zis „criză” mulți se vor gândi că este vorba de criza economică. De această criză se ocupă specialiștii în materie, ziarele, comisiile peste comisii căutând o cale de înlăturare a acestei crize, un drum de scăpare tăind răul din rădăcină.

Intre oamenii cari se jertesc pentru înlăturarea răului din viața economică nu puțini sunt și de aceia, cari văd rădăcina crizei care bântuie în mărita și frumoasa noastră Țară. Toate neajunsurile vin în urma scăderii moralității oamenilor, și această imoralitate este rezultatul depărtării omului de Dumnezeu prin lipsa de credință și a faptelor creștinești.

Pentru convingerea celor de sus, n'avem decât să facem o scurtă analiză a vieții publice și vom vedea unde am ajuns în lipsa bușolei de viață sufletească și morală care este „credința creștină”.

Noi Românii — farul credinței — cari în decursul veacurilor de furtuni am trăit și ne-am întărit sub scutul Sf. Cruci și a Credinței strămoșești, astăzi aceste virtuți s'au oxidat de aerul stricat al preinșilor „moderni”.

Bilanțul păcatelor de cari suferă societatea lumii de astăzi este încărcat cu fel de fel de păcate ușoare și grele, neavând la activul său fapte creștinești cari să balanseze greutatea păcatelor.

Par'că nici odată ca astăzi n'a fost așa de mare nebulie după avuții și măririi deșarte. Din cauza acestor păcate „unii” se înglobează în partidele politice nu cu scopul de a făuri fericirea țării, ci pentru realizarea scopurilor mărunte, intereselor egoiste și ambițiilor deșarte.

Din cauza acestor deșertăciuni sunt sfâșierile acestea feroce între partide, căci le lipsește iubirea frățească și credința 'n Hristos, Rege și Națiune. Printr'o credință tare în Dumnezeu, dragoste adâncă, și nădejde neclătită vom putea readuce la temelie viața noastră; adevărul, dreptatea, munca cinstită și dragostea frățească. De aceste virtuți au fost pătrunși strămoșii noștri și au câștigat biruința, așa să credem și noi și vom birui, căci dacă Dumnezeu este cu noi de nimeni nu ne temem.

Pr. Ioan Faur

Ședințele Sf. Sinod

Membrii Sf. Sinod s'au întrunit la Patriarhie, în 8, 9 și 10 Octomvrie a. c. sub președinția I. P. S. Miron.

După deschiderea ședinței, s'a făcut apelul și s'a citit sumarul ședinței trecute.

Apoi, înalții prelați au asistat la tedeumul oficial în catedrala patriarhiei, pentru pomenirea regelui Alexandru I al Iugoslaviei, răpus în atentatul dela Marsilia, acum doi ani.

Reîntrând în ședință, Inalt Prea Sfințitul Nicolae Bălan, mitropolitul Ardealului și Nicodim Munteanu, mitropolitul Moldovei, au mulțumit în numele Bisericii, I. P. S. patriarh Miron, pentru admirabilul apoit de prestigiu adus ortodoxiei române de I. P. S. Sa, cu prilejul călătoriei făcută la Londra, în vara trecută.

I. P. S. Patriarh Miron a evidențiat, într'o largă expunere, rostul călătoriei I. P. S. Sale în Anglia și realizările cari au urmat acestei călătorii.

A relatat, după aceea, impresiile culese în discuțiile ce a avut cu reprezentanții bisericii anglicane, arătând că aceste impresii dovedesc într'o întinsă măsură că anglicanii doresc din toată inima să se apropie de credința ortodoxă.

E o mândrie pentru Biserica neamului nostru, că dintre toate, Ea a fost aleasă de anglicani, în vederea împlinirii idealului evanghelic: unirea bisericilor lui Hristos, — a spus I. P. S. patriarh Miron.

*

Intrându-se în ordinea de zi, s'a început discuția asupra referatelor date în studiu pe comisuni.

*

Consiliul central bisericesc a fost însărcinat să retipărească Biblia.

Confirmarea P. C. Preot Ioan Mihalcescu, ca vicar al patriarhiei

P. C. părinte Ioan Mihalcescu, prof. universitar, fost decan al facultății de teologie dela universitatea din București, a fost confirmat, prin aclamații unanime, vicar al patriarhiei.

*

Sf. Sinod a hotărât să respingă cererea preoților dela catedrala mitropolitană a Chișinăului, cari pretindeau ca veniturile dela casele bisericii să fie administrate de ei.

S'a luat în discuție problema stilismului, care a turburat în vremea din urmă Biserica din Nordul Moldovei și Basarabia.

Și s'a pus întrebarea dacă mai pot fi primiți în Biserica ortodoxă credincioșii stilști, cari au primit anumite taine prin intermediul ierurgilor săvârșite de călugării caterisiți.

Dar, constatându-se că toate aceste ierurgii au fost administrate de călugării caterisiți, cari nu mai aveau darul și persoane cari s'au constituit singure în administratoarele ale harului divin, Sf. Sinod a hotărît să nu recunoască nicio taină săvârșită, în acest fel.

S'a luat act, cu mulțumire, de măsurile guvernului în ce privește represiunea agitatorilor stilști.

Membrii Sf. Sinod și-au exprimat, însă, părerea de rău, că aceste măsuri nu s'au luat din vreme, atunci când Sf. Sinod sesizase în acest sens guvernul, pentru că astfel, Biserica putea fi păzită de turburările agitatorilor și de neplăcerile pe cari le-a avut în vremea din urmă.

S'au luat din nou măsuri ca monahii agitatori, arestați cu prilejul turburărilor dela Piatra Neamț și din Basarabia, să fie transportați în locuri retrase, în munți, ca să-și ispășească greșala.

S'a mai luat hotărârea ca toți cei arestați ca turburători ai ordinii publice, călugării și alți agitatori, să fie întreținuți de stat, ca unii cari au fost deținuți pentru că au contravenit ordinii publice.

*

Călugării și călugărițele cari vor face dovada că s'au pocăit, vor fi reprimiți în monahism, sub rezerva supravegherii.

S'a mai hotărît să se facă intervenții la chiriarhii locurilor în cari s'au pripășit stilștii, ca prin mijloace evanghelice să caute să reconvertească călugării rătăciți.

Acești călugării vor trebui puși la muncă în mănăstire, și supraveghiați de aproape până la îndreptarea desăvârșită.

În ce privește pastorală cu care trebuie tratați credincioșii rătăciți în stilism, preoții și misionarii vor lua măsuri ca aceștia să fie certați spiritual și readuși la credința dreaptă și oficială, prin principiile evanghelice.

Călugării dela Sf. munte opriți să mai intre în țară

S'a recunoscut că mulți din călugării veniți dela Sf. Munte Athos au adus apă la moara agitatorilor stilști.

Deaceia s'a luat măsura să nu mai poată

veni în țară, până când problema stilismului va fi realmente soluționată.

Climovici va fi expulzat

Se știe cât a dat de lucru și autorității bisericești și guvernului cunoscutul agitator Climovici.

Sf. Sinod a hotărît să ceară autorității de stat, ca după ce rătăcitul Climovici își va executa pedeapsa penală, să fie îndată expulzat, ca unul care s'a dovedit a unelti nu numai împotriva Bisericii, dar chiar a Statului.

După amiază, ședința s'a deschis la ora 5 jum.

Sf. Sinod a decis să se ceară chiriarhilor, să dea preferință preoților extrabugetari, când e vorba de ocuparea parohiilor vacante.

*

S'a decernat gradul erarhic de arhieru, pâr. arhimandrit Valeriu Moglan, spre a putea fi numit vicar al Mitropoliei Moldovei.

*

S'a aprobat hirotonirea unor preoți cari rămăseseră văduvi înainte de a fi hirotoniți, cu condiția să nu se mai recăsătorească.

S'a hotărît ca, la Maglavit, să se formeze un comitet dintre localnici, în care să intre și primarul sau un delegat al comunei pe care se află locul sfânt.

Membrii acestui comitet să nu fie rude; s'a hotărît să nu facă parte din acel comitet preoți sau persoane din alte locuri. Comitetul va fi aprobat de P. S. episcop Vartolomeu al Râmnicului, care, la rândul Său, îl va supune ratificării I. P. S. patriarh.

Rezultatul examenelor de capacitate a candidaților la preoție

În zilele de 29 30 și 31 Octomvrie c. s'au ținut examenele de capacitate a candidaților la preoție la Consiliul eparhial din Arad cu următorul rezultat:

Cl. I. urbană cu nota medie distins:

1 Bogdan Petru	} egali
2 Chirilă Andrei	
3 Pinte Nicolae	
4 Șandru Nistor	
5 Bâru Petru	

Cl. I. rurală cu nota medie foarte bine:

- 1 Bodârlău Teodor
- 2 Hașăș Gheorghe
- 3 Pt. Jugoslavia: Timotei Popovicu

Cl. II. rurală cu nota medie bine:

- 1 Precupaș Traian
- 2 Barbu Dimitrie
- 3 Andraș Victor
- 4 Barbu Aurel
- 5 Pascu Calus
- 6 Pavel Aurel
- 7 Jiva Aurel
- 8 Balos Teodor
- 9 Niculescu Aurel

Cl. III. rurală cu nota medie suficient:

- 1 Nicoară Adam

Nr. 6919/1936.

BIBLIOGRAFIE

Vestim cu plăcere, că din teascurile arhi diecezane dela Siblu a ieșit Vol. II din importanta lucrare de catihetică-practică a Păr. diacon *Dumitru Călugăr: Hristos în Școală*.

Lucrarea aceasta a fost vestită în eparhie și recomandată, prin dispoziția Nr. 5821/1934, la apariția volumului I. Noul volum, care înfățișează, în prelucrare, materialul didactic-religios pentru școala supraprimară, e o vrednică încheiere a acestei serii de lecții catihetice pentru clasele V—VII. Recomandăm lucrarea și pe această cale, dorim ca ea să fie procurată pentru toate bibliotecile parohiale și protopopești, spre a sta la îndemâna catihetilor. Cartea cuprinde 494 pagini și se vinde cu 220 Lei exemplarul. Se poate procura dela Librăria Diecezană.

† Andrei
Episcop

A apărut: Calendarul creștinului ortodox pe anul 1937, editura Tipografiei Diecezane din Arad, cu următorul cuprins:

Cronologia, sărbători, posturi, deslegări de posturi și alte zile schimbătoare; Sărbătorile naționale; Zilele de repaus; Anotimpurile; Planeta anului; Eclipsele; Schimbarea vremii; Lunile și zilele anului cu arătarea părților ce se

citesc din Apostol și Evanghelle și cu sfaturi; *Șematismul* cu adrese mai însemnate din București; Consulatele și legațiile străine; Delegații eparhiilor în congresul național-bisericesc; Preoții decedați și preoții nou hirotoniți în cursul anului trecut; *Șematismul* propriu zis al eparhiei Arad. *Articole și clișee* despre: Inscăunarea P. S. Episcop Andrei; Sfințirea Crucii Martirilor din Arad. *In partea literară:* Cananeanca; Chemarea Apostolilor și chemarea noastră; Colinzi, poezii; Intâmplări mai însemnate; Sărăcie lucie; Sfaturi; Cultivarea leguminoaselor; Glume; *Târgurile* din Ardeal și Banat; *Tariful poștal, telegrame, telefon*; Cum se pune *timbrul* pe polițe, facturi, chitanțe și contracte; Alte sfaturi pentru plugari.

Calendarul *fără șematism* cuprinde 112 pagini și se vinde cu prețul de 12 Lei exemplarul.

Calendarul *cu șematism* se vinde cu prețul de 20 Lei exemplarul.

Comenzile se fac la Librăria Diecezană. Arad, Str. Eminescu 18.

Aviz

Ne-a venit la cunoștință că un domn cu numele Bucur în posesiunea unei fotografii de a Noastre adună sume pentru un album ilustrat.

Ținem să facem cunoscut, că nu cunoaștem pe acest domn și nu i-am dat vre-o fotografie.

Arad în 3 Noemvrie 1936

† Andrei
Episcopul Aradului.

Mulțumire Publică

Comitetul de inițiativă, care administrează fondul pentru studiile în străinătate ale tenorului Nicoară Sasu, aduce cele mai călduroase mulțumiri tuturor, cari au binevoit a contribui cu sprijinul lor moral și material la succesul concertului dat mai recent de strălucitul nostru cântăreț.

